

R O M Â N I A
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA A V-A CIVILĂ

Dosar nr.

ÎNCHEIERE
Ședința publică de la 31 Ianuarie 2022
Curtea constituită din:

PREȘEDINTE
JUDECĂTOR
JUDECĂTOR
GREFIER

Pe rol soluționarea recursului formulat de recurenta-pârâtăîmpotriva deciziei civile nr....., pronunțată de Tribunalul București Secția a VI-a Civilă în dosarul nr....., în contradictoriu cu intimata-reclamantă

La apelul nominal făcut în ședința publică au răspuns recurenta-pârâtă prin consilier juridic care depune delegație la dosar și intimata-reclamantă prin consilier juridic cu delegație depusă la dosar fila 84.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefier care învederează Curții faptul că la dosarul cauzei, prin compartimentul registratură la data de 22.12.2021, respectiv 14.01.2022, recurenta-pârâtă, respectiv intimata-reclamantă, au depus note scrise.

Curtea pune în discuția părților oportunitatea adresării unei solicitări Înaltei Curți de Casație și Justiție, în temeiul art.519 Cod pr.civ., în cadrul procedurii hotărârii preliminare pentru dezlegarea unei chestiuni de drept, raportat la următoarea problemă de drept: „modalitatea de interpretare a incidenței art.2551 – 2553 NCC în cazul termenelor stabilite pe zile calendaristice, în convenția părților”.

Recurenta-pârâtă, prin consilier juridic, arată că este de acord cu sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Intimata-reclamantă, prin consilier juridic, arată că în cadrul contractului de acces părțile au stabilit expres că termenul de zi trebuie interpretat ca fiind zi calendaristică și având în vedere că Înalta Curte de Casație și Justiție a interpretat în mod contradictoriu dispozițiile 2553 și art.2551 alin.1 Cod civil, lasă la aprecierea Curții oportunitatea sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Curtea reține cauza în pronunțare asupra oportunității sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție.

C U R T E A,

Asupra cererii de sesizare a completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept al Înaltei Curți de Casație și Justiție reține următoarele:

Circumstanțele cauzei:

Prin cererea de chemare în judecată înregistrată sub numărul (...) , pe rolul Judecătoriei sectorului 1 București, reclamanta (...)a solicitat în contradictoriu cu **intimata** (...) obligarea pârâtei la plata sumei de 195667,07 lei, sumă reprezentând penalități la plata TUI, datorate în temeiul a două facturi fiscale emise la data de 18.01.2019 și plata cheltuielilor de judecată. Prin sentința civilă 4938/4.09.2019, prima instanță a admis cererea

formulată și a reținut că în contractul încheiat de părți nr. 284/2017 acestea au prevăzut în mod expres modalitatea de calcul a termenelor, acestea fiind termene calendaristice, în calculul cărora se iau în considerare ziua în care încep să curgă și ziua în care se împlinesc. S-a reținut de către prima instanță că pentru calculul termenelor pe zile calendaristice nu prezintă relevanță zilele lucrătoare sau nelucrătoare, iar împrejurarea că ultima zi a termenului ar fi nelucrătoare nu poate atrage prorogarea termenului.

Împotriva soluției primei instanțe a promovat cerere de apel pârâta. Prin decizia nr., tribunalul a respins cererea de apel formulată de apelanta pârâtă, menținând aceeași modalitate de interpretare a convenției părților, în sensul că în calculul termenului stabilit în contract ca fiind pe zile calendaristice se iau în considerare atât prima zi a termenului, cât și ultima, neprezentând, de asemenea importanță, faptul că ultima zi reprezintă o zi nelucrătoare.

Împotriva deciziei instanței de apel a formulat cerere de recurs recurenta pârâtă. În motivarea cererii de recurs, s-a invocat drept motiv de casare art. 488 pct. 8 NCPC, susținându-se faptul că instanța de apel a realizat o greșită interpretare și aplicare a dispozițiilor de drept material. Astfel, în opinia **recurente pârâte speței îi sunt aplicabile dispozițiile art. 2553 alin. 1 NCC, potrivit cărora, atunci când termenul este stabilit pe zile, nu se ia în calcul nici prima și nici ultima zi a termenului, în condițiile în care prin contract nu s-a stabilit un alt mod de calcul a termenului decât cel prevăzut de lege. Recurenta consideră că termenului pe zile calendaristice i se aplică dispozițiile art. 2553 alin. 1 NCC. Se invocă totodată incidenta dispozițiilor art. 2551 cod civil, care reglementează durata termenelor în materie civilă, indiferent de izvorul acestora.**

Prin întâmpinarea depusă în etapa recursului, intimata reclamantă a solicitat respingerea acestuia ca nefundat, subliniind faptul că, în opinia sa părțile au derogat de la noțiune de termen pe zile și au stabilit termenul pe zile calendaristice. Ori, dispozițiile art. 2551-2553 se aplică doar termenelor stabilite pe zile, fiind distincte de termenele pe zile calendaristice.

Ambele părți au depus jurisprudență în susținerea opiniilor exprimate în cererea de recurs, respectiv în întâmpinarea depusă în etapa recursului.

La termenul din data de 19.11.2021, repunând cauza pe rol, Curtea a pus în discuția contradictorie a părților oportunitatea sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție în temeiul art. 519 NCPC, în cadrul procedurii hotărârii preliminare, pentru dezlegarea unei chestiuni de drept, raportat la următoarea problemă de drept: "Modalitatea de interpretare a incidenței art.2551-2553 NCC în cazul termenelor stabilite pe zile calendaristice, în convenția părților".

Opinia părților:

Recurenta pârâtă a susținut că sunt îndeplinite condițiile sesizării Înaltei Curți și că apreciază oportună interpelarea instanței supreme în scopul clarificării chestiunii de drept a calculului termenului pe zile calendaristice prin neluarea în considerare a primei și a ultimei zile a termenului calendaristic, conform art. 2553 alin. 1 NCC.

A fost atașată chiar cererii de recurs jurisprudență după cum urmează: **decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 1056/21.04.2021, pronunțată în dosarul nr. 6413/3/2019, prin care instanța supremă a respins ca nefondat recursul**, subliniind că stabilirea unor termene pe zile calendaristice nu constituie o derogare de la dispozițiile de drept comun (n.r. stabilirea unor termene pe zile) ci doar indicarea termenului cu luarea în considerare a zilele din calendar și nu doar a zilelor nelucrătoare. A considerat instanța de recurs faptul că termenele de plată au fost corect stabilite conform art. 2553 alin. 1 NCC, fără a fi luate în considerare prime și ultime zi a termenului. Totodată a reținut Înalta Curte faptul că art. 2551-2556 NCC se aplică și termenelor stabilite prin convenția părților.

Intimata reclamantă și-a exprimat de asemenea punctul de vedere în sensul oportunității adresării unei cereri de interpretare în procedura reglementată de art. 519 NCPC. Totodată a

invocat, la rândul său, jurisprudența Înaltei Curți în dosarul 33242/3/2019 și decizia nr. 2653/08.12.2021, în care soluția de interpretare a dispozițiilor art. 2551-2553 a fost inversă față de cea invocată de recurenta pârâtă, considerându-se că zilele calendaristice constituie o derogare de la noțiune de termene pe zile, lor, nefiindu-le aplicabile prevederile calculului termenelor pe zile.

Punctul de vedere al instanței cu privire la admisibilitatea sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție în procedura descrisă de art. 519 și urm. NCPC:

În conformitate cu prevederile art. 519 NCPC, dacă, în cursul judecății, un complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului, investit cu soluționarea cauzei în ultimă instanță, constatând că o chestiune de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, este nouă și asupra acesteia Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va putea solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată.

Sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție se face de către completul de judecată după dezbateri contradictorii, dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute la art. 519, prin încheiere care nu este supusă niciunei căi de atac. Dacă prin încheiere se dispune sesizarea, aceasta va cuprinde motivele care susțin admisibilitatea sesizării potrivit dispozițiilor art. 519, punctul de vedere al completului de judecată și al părților (art. 520 NCPC).

Curtea constată că este investită cu soluționarea cauzei în ultimă instanță (fiind în etapa recursului) și că disputa părților vizează interpretarea unei chestiuni de drept, anume dacă modul de calcul al termenelor pe zile este sau u aplicabil noțiunii de zile calendaristice, stabilite prin convenția părților.

Elementul de noutate este reprezentat de faptul că problema de drept a cărei lămurire se solicită nu a format obiectul unei analize sau a unei dezlegări jurisprudențiale consecutive, nefiind cristalizată o practică unitară la nivelul instanțelor naționale. Mai mult decât atât, chiar la nivelul Înaltei Cuți, în anul 2021 există decizii contradictorii sub acest aspect, relevând îndeplinirea condițiilor pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile.

Totodată, instanța constată că nu există decizii în interesul legii pronunțate cu privire la acest aspect și nici hotărâri de dezlegare prealabilă anterioare.

Cu privire la posibilitatea concretă a expunerii unui punct de vedere al curții asupra chestiunii de drept, se impune a se sublinia că interpretarea noțiunilor legale constituie unicul motiv de recurs, astfel încât o eventuală prezentare a opiniei instanței de recurs ar echivala cu o antepronunțare în cauză asupra dezlegării căii de atac. **Cu toate acestea, având în vedere decizia nr. 43 din 7 iunie 2021, dată de Înalta Curte în Completul de dezlegare a unor chestiuni de drept (respectiv capitolul X), trebuie observat că instanța supremă a apreciat ca admisibilă sesizarea fără o exprimare a opiniei instanței, în contextul în care o atare opinie ar fi echivalat cu dezlegarea efectivă a unui motiv prezentat de părți în calea de atac.** Totodată, Curtea își exprimă opinia în sensul că punctul său de vedere asupra chestiunii de fond nu constituie o cerință indispensabilă, ci are mai mult un rol consultativ în procedura stabilită de legiuitor. Principalul motiv al absenței prezentării unei opinii pe fondul sesizării rămâne însă riscul unei vădite antepronunțări.

Având în vedere considerentele expuse, în temeiul art. 519 NCPC, Curtea va admite sesizarea din oficiu a Înaltei Curți cu privire la pronunțarea unei hotărâri prin care să dea o rezoluție de principiu următoarei chestiuni de drept:

"Modalitatea de interpretare a incidenței art.2551-2553 NCC în cazul termenelor stabilite pe zile calendaristice, în convenția părților".

În temeiul art.520 alin.2 NCPC, instanța de recurs va suspenda judecarea cauzei privind recursul formulat de recurenta-pârâtă, împotriva deciziei civile nr..... pronunțată de Tribunalul București Secția a VI-a Civilă în dosarul nr....., în

contradictoriu cu intimata-reclamantă , până la pronunțarea hotărârii prealabile de către Înalta Curte de Casație și Justiție.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
DISPUNE**

Dispune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în temeiul art.520 NCPC cu privire la pronunțarea unei hotărâri prin care să dea o rezoluție de principiu următoarei chestiuni de drept:

"Modalitatea de interpretare a incidenței art.2551-2553 NCC în cazul termenelor stabilite pe zile calendaristice, în convenția părților".

În temeiul art.520 alin.2 NCPC suspendă judecarea cauzei privind recursul formulat de recurenta-pârâtă în contradictoriu cu intimata- până la pronunțarea hotărârii prealabile de către Înalta Curte de Casație și Justiție.

Fără cale de atac.

Pronunțată azi, 31.01.2022, în ședință publică.